

πολύτιμος

πολύτιμος, -η, -ο, επίθ. [<μτγν. πολύτιμος], πολύτιμος·

- της πήρε ό,τι πολυτιμότερο είχε, (για άντρες) της πήρε την παρθενιά, την ξεπαρθένεψε: «απ' τη στιγμή που της πήρε ό,τι πολυτιμότερο είχε, ο αθεόφοβος, εξαφανίστηκε απ' τη γειτονιά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας